

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

МАТЕРІАЛИ

**106-ї підсумкової науково-практичної конференції
з міжнародною участю
професорсько-викладацького колективу
БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
03, 05, 10 лютого 2025 року**

Конференція внесена до Реєстру заходів безперервного професійного розвитку,
які проводитимуться у 2025 році №1005249

Чернівці – 2025

УДК 61(063)
М 34

Матеріали підсумкової 106-ї науково-практичної конференції з міжнародною участю професорсько-викладацького колективу Буковинського державного медичного університету (м. Чернівці, 03, 05, 10 лютого 2025 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2025. – 450 с. іл.

У збірнику представлені матеріали 106-ї науково-практичної конференції з міжнародною участю професорсько-викладацького колективу Буковинського державного медичного університету (м. Чернівці, 03, 05, 10 лютого 2025 р.) зі стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Геруш І.В., професорка Годованець О.І., професор Безрук В.В.

Наукові рецензенти:
професор Батіг В.М.
професор Білоокій В.В.
професор Булик Р.Є.
професор Давиденко І.С.
професор Дейнека С.Є.
професорка Денисенко О.І.
професор Заморський І.І.
професорка Колоскова О.К.
професорка Кравченко О.В.
професорка Пашковська Н.В.
професорка Ткачук С.С.
професорка Тодоріко Л.Д.
професорка Хухліна О.С.
професор Черноус В.О.

ISBN 978-617-519-135-4

© Буковинський державний медичний
університет, 2025

Результати дослідження. Результати дослідження свідчать, що нормальну масу тіла (в межах від 15 до 85 перцентиля) мають 1371 дітей (61,9%), з них 674 хлопчиків (61,6%) та 697 дівчаток (62,2%). Частіше нормальна маса спостерігалась серед 5-річних дітей (у 133 хлопчиків, 67,3% і у 112 дівчаток, 72,0%), а також у хлопчиків віком 5,5 років (115 осіб, 74,3%). Надмірна маса тіла (від 85 до 97 перцентиля) визначена у 331 дитини (14,9%), з них – у 151 хлопчика (13,8%) і у 180 дівчаток (16,1%). Серед 4-х та 5-річних хлопчиків (13,6%) частіше зустрічалась надмірна маса тіла. Показник маси тіла більше 97 перцентиля відмічалися у 297 (13,4%) обстежених. При цьому перевищення 97 перцентиля спостерігалось у 170 (15,4%) хлопчиків і 127 дівчаток (11,3%). Маса тіла більше 97 перцентиля спостерігалась дещо частіше серед дівчаток віком 3,5 і 6,5 роки та у хлопчиків 6,5 років (12,7% та 10,3%, відповідно).

ІМТ в межах від 15 до 85 перцентиля зустрічався у 1495 обстежених дітей (67,5%). За ІМТ надмірна маса тіла спостерігалась у 263 (11,9%) дітей, з них 178 (16,3%) хлопчиків та 85 (7,6%) дівчаток. Ожиріння відмічено у 201 (9,1%) дитини. Серед дівчаток ожиріння спостерігалось частіше (10,6% випадків), ніж серед хлопчиків (7,4% випадків). 9,8% хлопчиків мали знижену масу тіла, а серед дівчаток знижена маса тіла зустрічалась у 10,9% випадків. Значно знижену масу тіла мали 0,8% хлопчиків і 1,7% дівчаток. Також серед обстежених дітей ІМТ більше 95 перцентиля спостерігався статистично достовірно частіше ($P < 0,05$), ніж менше 3 перцентиля.

Висновки. Аналіз отриманих даних свідчить, що більшість обстежених дітей мають нормальну масу тіла та ІМТ в межах від 15 до 85 перцентиля. Серед дівчаток ожиріння спостерігалось частіше (10,6% випадків), ніж серед хлопчиків (7,4% випадків). Також визначено, що 4-х та 5-річні хлопчики частіше мали надмірну масу тіла, а маса тіла більше 97 перцентиля спостерігалась дещо частіше серед дівчаток віком 3,5 і 6,5 роки та у хлопчиків 6,5 років.

Дейнека С.Є.

АНТИМІКРОБНІ ВЛАСТИВОСТІ НОВИХ 5-КАРБОФУНКЦІОНАЛІЗОВАНИХ ПОХІДНИХ ІМІДАЗОЛІВ У ПРИСУТНОСТІ РІЗНОЇ КОНЦЕНТРАЦІЇ ІОНІВ ВОДНЮ

*Кафедра мікробіології, вірусології та імунології
Буковинський державний медичний університет*

Вступ. Величина рН значною мірою визначає здатність сполук проникати всередину клітин. Це може, у свою чергу, зумовлювати зміну антимікробної активності різних протимікробних засобів за умови зміни рН біологічних рідин людського організму навіть у фізіологічних межах. Саме тому необхідно експериментально досліджувати протимікробну активність нових хімічних сполук за різних умов рН поживного середовища (у т.ч. у слабколужному та в слабкокислому середовищах). Це пов'язано з тим, що антимікробним сполукам для забезпечення ефективної їх антибактеріальної та протигрибкової дії на збудників інфекційних захворювань необхідно проявляти антимікробні властивості в присутності різної концентрації іонів водню.

Мета дослідження. Експериментально дослідити протимікробну активність нових 5-карбофункціоналізованих похідних імідазолів за різних умов рН поживного середовища.

Матеріали і методи дослідження. Використовували дослідні живильні середовища, рН яких становив 6,0 та 8,0, для вивчення впливу різних концентрацій іонів водню на антимікробну активність досліджуваних 5-карбофункціоналізованих похідних імідазолу. Як контроль використано значення мінімальних бактеріостатичних (бактерицидних) / фунгіостатичних (фунгіоцидних) концентрацій, які отримані при рН поживних середовищ 7,2.

Результати дослідження. У результаті проведених досліджень встановлено, що слабкокислое живильне середовище (рН 6,0) порівняно з контролем (рН 7,2) удвічі зменшувало протистафілококову дію сполук 2287 та 2548. Мінімальні бактеріостатичні концентрації цих сполук щодо референс-штаму *S. aureus* ATCC 25923 у живильному

середовищі з рН 6,0 становила відповідно 1,96 мкг/мл та 7,8 мкг/мл. Слід звернути увагу, що закислення середовища до рН 6,0 навпаки підвищувало активність сполуки 3062 і величина її мінімальної бактеріостатичної концентрації становила 0,12 мкг/мл, що вдвічі менше контролю. Це може бути зумовлено хімічною будовою сполуки 3062, а саме тим, що вона належить до біс-четвертинних амонієвих солей, що містять 5-карбофункціоналізований фрагмент.

При зміні рН у лужний бік антистафілококова активність вивчених похідних імідазолу не змінювалась і була рівною контрольним величинам. Не змінювалась при зміні рН у лужний бік і антибактеріальна дія досліджених сполук стосовно референс-штаму *E. coli* ATCC 25922.

А слабкокислое живильне середовище порівняно з контролем удвічі зменшувало антибактеріальну дію сполук 2287 та 3062 стосовно референс-штаму *E. coli* ATCC 25922. Слід звернути увагу, що мінімальна бактеріостатична концентрація сполуки 2548 стосовно цього штаму не змінювалась при жодному значенні рН (6,0, 7,2 та 8,0).

Як і у випадках з референс-штамами *S. aureus* ATCC 25923 та *E. coli* ATCC 25922 рН живильного середовища 8,0 не впливало на антикандидозну активність усіх трьох досліджених похідних імідазолу.

На відміну від цього, рН живильного середовища 6,0 призвело до зростання мінімальних фунгістатичних концентрацій сполук 2287 та 2548 у 2 рази, а сполуки 3062 – у 4 рази.

Висновки. Встановлено, що як слабкокислое живильне середовище (рН 6,0), так і слабколужне живильне середовище (рН 8,0) порівняно з контролем (рН 7,2) суттєво не впливають на антимікробну активність досліджених 5-карбофункціоналізованих імідазолів, що дозволяє вважати їх засобами з високою протимікробною дією в слабкокислому та слабколужному середовищах.

Жуковський О.М. ПРОБЛЕМИ ВОДОПОСТАЧАННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗСУ В ПОЛЬОВИХ УМОВАХ

Кафедра гігієни та екології

Буковинський державний медичний університет

Вступ. Водопостачання військових підрозділах у польових умовах є важливою складовою їх медичного забезпечення. В умовах сучасної війни часто виникають порушення централізованого водопостачання та має місце інтенсивне забруднення джерел водопостачання, що створює небезпеку для здоров'я військовослужбовців ЗСУ та їх боєздатності.

Мета дослідження. Проаналізувати стан водопостачання військових підрозділів ЗСУ та намітити шляхи його покращання.

Матеріал і методи. Проведено огляд та аналіз вітчизняних та іноземних джерел науково-медичної літератури з використанням бібліосемантичного та аналітичного методів дослідження.

Результати дослідження. У військових підрозділах ЗСУ добова потреба у питній воді складає 9,3 л на одного військовослужбовця. Разом з тим, в армії США цей показник становить 48 л. На думку вітчизняних військових фахівців мінімальна добова норма забезпечення водою в польових умовах повинна складати 25 л на одного військовослужбовця, у тому числі: 19,2 л – для пиття, приготування їжі, особисту гігієну і 5,8 л для прання, обслуговування техніки тощо.

Як свідчить досвід виконання бойових завдань на сході нашої країни важливою проблемою залишається удосконалення технічного оснащення пунктів польового водопостачання. Табельні засоби, що використовуються для обробки води (фільтрувальні станції ВПС – 2,5 та ФВС - 10) застарілі. Для очищення води ці станції використовують фільтри з антрацитовою крошкою та активованим вугіллям, а для знезараження води –